

A bíróság a _____ szám alatti
székhelyű) által képviselt **NARTEX Pénzügyi Zrt.** (1081 Budapest, Csokonai u. 10. fsz. 3. szám
alatti székhelyű) felperesnek dr. Csuka Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Csokonai u. 2. szám alatti
székhelyű) által képviselt _____
(_____) alperes
ellen **tartozás megfizetése** iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az alperesnek fizessen meg 15 (tizenöt) napon belül
forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye a Győri
Törvényszékhez címezve, amelyet a Győri Járásbíróságon kell egy példányban írásban benyújtani.
Ha a fél jogi képviselő nélkül jár el, erre a célra meghatározott ügyfélfogadási időben szóban is
előadhatja. Az elektronikusan kapcsolatot tartó fél fellebbezését az elektronikus kapcsolattartás
szabályai szerint terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el a fellebbezést, kivéve, ha
- a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri,
- a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy
- a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni.

A fellebbező félnek a tárgyalási tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás
tartását kérheti.

Indokolás:

A bíróság a peres felek nyilatkozati és a csatolt iratok alapján **az alábbi tényállást állapította meg** a
dr. Czifra Rudolf közjegyző előtt _____ szám alatt folyamatban volt fizetési
meghagyásos eljárásból az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban:

Az alperes 2010. január 12. napján a felperesi jogelőddel, a Banco Primus Magyarország
Fióktelepével kölcsönszerződést kötött, amelynek célja a VW Golf A5 típusú _____ frsz.-ű
gépkocsi felperes részéről történő megvásárlása volt a _____ Kft-től.

A gépjármű vételára 2.000.000,- forint összegű volt, az alperes által megfizetett önrész összege
400.000,- forint volt, a finanszírozott összeg, tehát a kölcsön összege 1.600.000,- forint összegű
volt, valamint adminisztrációs költség címén a felperesi jogelőd 213.000,- forint összeg erejéig
vállalta át az alperes fizetési kötelezettségeit, így a nyújtott kölcsön teljes összege 1.813.000,- forint
összegű volt, a kölcsön devizaneme CHF volt, futamideje 96 hónap, a referencia kamatláb induló
mértéke 0,34 %-os mértékű volt, az ügyleti kamatláb mértéke 12,42 %-os mértékű volt éves szinten,

a referencia árfolyam mértéke 178,95 HUF/CHF volt. A kölcsön összege devizában kifejezve 10.131,32 CHF volt.

A havi törlesztő részletek összege biztosítási díjak nélkül 29.886,- forint volt, ez devizában kifejezve 167,01 CHF volt a szerződés létrejöttének napján, az első törlesztő részlet 2010. február 15. napján volt esedékes. A szerződés egyedi részből, és általános szerződési feltételekből, valamint üzletszabályzatból áll.

A szerződés 8. pontjában az alperest tájékoztatták arról, hogy deviza alapú kölcsönszerződést köt, amelynek kirovó deviza neve CHF, a lerovó deviza neve forint, azonban ebben jelentős kockázat mutatkozik, miután a forint leértékelése az esedékes törlesztő részlet növekedésén túl a teljes hátralévő tőketartozást is megnöveli. Az árfolyam különbség egy összegben esedékessé válik a szerződés a lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén.

Az alperes a szerződés aláírásával elismerte, hogy tudomással bír erről az árfolyamkockázatról, és ennek tudatában kéri a kölcsön folyósítását. A kölcsön teljes hiteldíj mutatója 10,52 %-os volt a szerződés 9. pontja alapján.

A szerződéshez tartozó egyéb feltételek az egyedi szerződés 2. oldalán található 16. pontja részletesen tájékoztatta az alperest a deviza alapú szerződésre tekintettel a törlesztő részletek és a kölcsön összegének változásának lehetőségéről és kockázatáról.

A szerződés 11. pontjában az alperes olyan nyilatkozatot tett, mely szerint megismerte és átvette a szerződés elválaszthatatlan részét képező kölcsönnyújtási üzletszabályzatot, és kondíciós listát, melyet magára nézve kötelezőnek ismert el.

Emellett az alperes forintban fizetendő pénzügyi kötelezettségeit, illetve ezek összességében kiszámítható módját az üzletszabályzat tartalmazza, amely a Banco Primus Magyarországi Fióktelep által alkalmazott árfolyam, mint számítási mód és számítási alap alkalmazhatóságára utal az üzletszabályzat 17.3.2., 17.3.3., 17.3.4. pontjaiban.

Miután az alperes fizetési kötelezettségeinek nem tett eleget, a felperesi jogelőd a szerződést 2015. május 19. napján felmondta, ekkor az alperes tartozása 339.495,- forint volt, a teljes tartozás összege pedig 1.814.023,- forint összegű volt.

A felmondást tartalmazó okirat 2015. május 21. napján kézbesítésre került.

Az alperessel a felperesi jogelőd a 2014. évi XL. törvény alapján elszámolt 2015. április 27. napján, és az alperessel szemben tisztességtelenül felszámított összeget 234,21 CHF összegben jóváírta az alperes tartozásába.

Ennek forintban kifejezett összege 44.341,- forint volt, amely az alperes tartozásának tőkeösszegébe jóváírásra került, az elszámolással szemben további jogorvoslattal az alperes nem élt, erre tekintettel az felülvizgálnak minősül.

A felperes keresetében kérte az alperest a Ptk. 523. § (1) és (2) bekezdései alapján kölcsönszerződés címén 1.767.280,- forint és járulékai, valamint a perköltség megfizetésére kötelezni.

A per áttétellel érkezett a Győri Járásbírósághoz a Pesti Központi Kerületi Bíróságtól.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen arra tekintettel, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között a szerződés nem jött létre, mert a felperesi jogelőd, mint pénzügyi magyarországi fióktelepe a szerződés megkötésekor nem rendelkezett jogképességgel, illetve a szerződés megkötésekor hatályban volt Hpt. 213. § (1) bekezdés a.), b.), d.) és e.) pontjába ütközik a szerződés, amely miatt a szerződés semmis, érvénytelen, a THM szerződésben szereplő mértéke nem valós, az üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé, mert annak megismerését a szerződés aláírását megelőzően nem tette lehetővé az alperes részére a felperesi jogelőd, az alperest a szerződés aláírását megelőzően egyáltalán nem tájékoztatta a felperesi jogelőd az árfolyamkockázatról megfelelően, illetve az általános szerződés feltételek 25. és 23. d.) pontja is tisztességtelen.

Mindezekre tekintettel a szerződés nem jött létre, illetve semmis, erre tekintettel a kereset elutasításának van helye, miután a felperes keresete jogalappal nem bír.

A felperes vitatta az alperesnek a szerződés semmisségére vonatkozó tényállításait, valamint vitatta, hogy a szerződés megkötésekor nem rendelkezett volna a felperesi jogelőd jogképességgel, ezzel kapcsolatban a bírói gyakorlatban felmerült legújabb ítéletekre hivatkozott, melyek szerint az ezzel kapcsolatos törvény módosítása ugyan csak a perbeli szerződés megkötését követően lépett hatályba, de az egyértelműen felruházta jogképességgel a pénzügyi magyarországi fióktelepét, és ez visszamenőlegesen hatályosnak tekintendő egy újabb bírósági ítélet szerint, tekintettel arra, hogy ez volt a jogalkotó célja, és a jogszabályokat - azok kétes jogértelmezése esetében - úgy kell értelmezni, ahogy azt a jogalkotó szándéka szerint értelmezni kellett, illetve kell, ennek legfőbb forrása a törvényjavaslat indokolása kell hogy legyen az Alaptörvény rendelkezései szerint.

A bíróság a perben megtartott perfelvételi tárgyaláson meghallgatta személyesen az *alperest*, aki elmondta, hogy kölcsönszerződések megkötésében nem volt járatos, sem pénzügyi, sem gazdasági, sem jogi ismeretekkel nem bírt a szerződés megkötésekor, nem értette a szerződés részleteit, nem is kért részletes tájékoztatást a felperesi jogelőd ügyleti képviselőjétől, illetve nem emlékezett a szerződéskötés körülményeire sem részletesen, nem emlékezett arra, hogy ki volt a felperesi jogelőd ügyleti képviselője, annak tudatában volt, hogy deviza alapú a szerződés, de nem tudta, hogy ez mit jelent, szóban nem kapott tájékoztatást az árfolyam kockázatról, illetve nem kapott más forint alapú, vagy más deviza alapú ajánlatot a felperes ügyleti képviselőjétől, a szerződés szövegét az alperes nem is olvasta el.

A per során a felperesi jogelőd helyébe a felperes lépett jogutódlással, miután a felperes a felperesi jogelődtől az alperessel szembeni követelést 2018. december 10. napján engedményezéssel megszerezte, így a kölcsönszerződés vonatkozásában korábbi hitelező jogutódljaként annak pozíciójába lépett, ezt a felperes az engedményezési szerződés becsatolásával igazolta, majd a bíróság a felperes vonatkozásában a jogutódlást megállapította, és a felperes részére engedélyezte a perbe történő belépést.

A későbbiekben az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes keresetösségi jogát megalapozó felmondás érvénytelen, miután a felmondás tisztességtelen szerződési feltételekből származó követelést is tartalmaz, így az érvénytelen.

Emellett a felmondás a jogszabály megkerülésére is irányul. Nem részletezte a felmondás azt, hogy mely szerződéses feltétel megszegésére alapította a felperes a szerződés felmondását.

Emellett az alperes a bíróság felhívására 24. sorszám alatti viszontválasziratában konkrétan megjelölte, hogy az üzletszabályzat, illetve az általános szerződés feltételek mely pontjait tartja tisztességtelennek, így érvénytelennek.

A per ezt követően a perfelvételi szakban szünetelt, majd ezt követően került sor a per folytatására, amely során a felek további nyilatkozatokat tettek, majd a bíróság a perfelvétel lezárását követően hozta meg ítéletét, tekintettel arra, hogy a feleknek bizonyítási indítványuk a perben egyáltalán nem volt, a per az okiratok alapján kérték elbírálni figyelembevéve az alperes személyes meghallgatása során nyert nyilatkozatokat.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos:

A 2012. évi CLI. törvény egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról 3. A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény módosítása szerint:

29. § (1) A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Fkt.) 3. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A fióktelep jogképes, cégneve alatt a külföldi vállalkozás javára jogokat szerezhethet és a külföldi vállalkozás terhére kötelezettségeket vállalhat, így különösen vagyont szerezhethet, szerződést köthet, pert indíthat és perelhető.”

Az 1997. évi CXXXII. törvény a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről szerződéskötéskor hatályos szövege szerint:

3. § (1) Külföldi vállalkozás a Magyarországon nyilvántartásba vett fióktelepe, illetve fióktelepei útján (a továbbiakban: fióktelep) belföldön e törvény rendelkezései szerint vállalkozási tevékenység végzésére jogosult; ennek során a fióktelep tevékenységével összefüggésben - ha törvény másképp nem rendelkezik - a fióktelep jár el a hatóságokkal és harmadik személyekkel szemben fennálló jogviszonyokban, valamint a külföldi vállalkozás más fióktelepeivel fennálló kapcsolatokban.

A felperes keresetében a felperesi jogelőd pénzintézet magyarországi fióktelepe által az alperessel, 2010. évben megkötött szerződés alapján kérte az alperes marasztalását.

Az alperes a kereset elutasítását ellenkérelmében azért kérte, mert:

- elsődlegesen a szerződés nem jött létre a felek között, mert a felperesi jogelődnek nem volt jogképessége a szerződés megkötésekor,
- másodlagosan a szerződés létrejötté esetén a szerződés érvénytelenségét állította az alperes különböző jogcímeiken!

A bíróságnak az alperesi kifogások közül elsődlegesen a szerződés létre nem jöttére vonatkozó kifogást kellett vizsgálnia.

A bíróság a fent idézett jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatban rámutat a következőkre:

A felperesi jogelőd az idézett 1997. évi CXXXII. törvény szerint mint a Banco Primus Bank S. A. magyarországi fióktelepe a szerződés megkötésekor nem rendelkezett jogképességgel, így nem szerzhetett jogokat és vállalhatott kötelezettségeket sem.

A felperes ezzel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem vitatható, hogy az 1997. évi CXXXII. törvény módosítására csak 2012. évben került sor, de a módosítás hatályát a bírói gyakorlatban egyes ítéleteke úgy értelmezik, hogy az visszamenőlegesen is alkalmazható, tekintettel a jogalkotó céljára is, amit a törvényjavaslat indokolása tartalmaz, amely a jogszabály értelmezése szempontjából irányadó az alaptörvény rendelkezései szerint.

Emellett a felperes arra is hivatkozott, hogy a szerződés nem a felperesi jogelőd bank magyarországi fióktelepe és az alperes között jött létre, hanem a felperesi jogelőd külföldi bank és az alperes között, amiben a magyarországi fióktelep csak törvényes, vagy ügyleti képviselőként járt el.

Az alperes ezekkel kapcsolatban a bírói gyakorlatból vett példákkal arra hivatkozott, hogy többségben vannak azok az ítéleteke, amelyek az ő jogi álláspontját támasztják alá, illetve nem fogadható el bizonyított tényként, hogy az alperes nem a pénzügyintézet magyarországi fióktelepével, hanem a külföldi anyavállalattal, pénzügyintézettel kötött szerződést.

A bíróság az első felperesi jogi érvelést nem fogadta el, miután a jogi álláspontja a felperesétől eltér, mert a bírói gyakorlatban valóban többségben vannak azok a döntések, amelyek a jogképesség hiánya miatti kereset elutasító döntés melletti jogi érveket fogadják el valósnak egyrésztől, másrésztől amennyiben a pénzügyintézetek magyarországi fióktelepe korábban, a 2012. évi módosítás előtt is evidencia volt, hogy jogképes, akkor miért lett volna szükség a jogszabály ezirányú módosítására és ennek a kimondására a törvény erejénél fogva *expressis verbis*. Másrésztől a jogszabály csak 2012-ben lépett hatályba és nem rendelkezett visszamenőleges alkalmazhatóságról.

Emellett a felperes azon jogi álláspontja és tényállítása sem elfogadható a bíróság álláspontja szerint, hogy a szerződést az anyavállalat, külföldi pénzügyintézet kötötte meg és nem a magyarországi fióktelep, amely csak ügyleti képviselőként működött ebben közre. A felperes ezen tényállításait semmi sem támasztja alá. A becsatolt okiratokban, szerződésekben, felszólításokban, engedményezésben sehol sem szerepel a Banco Primus Bank mint önálló jognyilatkozatot tevő fél, a magyarországi fióktelep pedig nem mint a külföldi bank törvényes, vagy ügyleti képviselője szerepel az okiratokon, hanem, mint szerződő fél, hitelező stb.

Erre tekintettel a bíróság nem fogadta el a felperes erre vonatkozó tényállításait, mert azokat egyetlen becsatolt bizonyíték sem támasztja alá.

A bíróság mindezek figyelembe vételével úgy foglalt állást, hogy a felperesi jogelőd Banco Primus Magyarországi Fióktelepe és az alperes között nem jött létre a felperes által a keresete alapjául megjelölt kölcsönszerződés.

Arra tekintettel, hogy a bíróság a felperes jogi hivatkozását nem fogadta el, az alperesnek a szerződés létre nem jöttére történő hivatkozását elfogadta, a szerződés létre nem jöttét állapította meg, ezen felül az alperes érvénytelenségi kifogásait érdemben már nem is bírálta el, miután egy

létre nem jött szerződés érvénytelenségét, vagy érvényességét nem lehet vizsgálni, ez jogi értelemben kivitelezhetetlen.

A létre nem jött szerződés per definitionem nem lehet érvényes, ugyanakkor annak érvénytelenségét sem lehet a bíróságnak vizsgálni, miután a szerződés nem jött létre, mert az azt megkötni szándékozó egyik fél, jelen perben a felperesi jogelőd hitelező nem rendelkezett a szerződés megkötésének időpontjában anyagi jogi értelemben vett jogképességgel, ergo nem volt olyan képessége, amellyel jogokat szerezhetne és kötelezettségeket vállalhatna. Ilyen képesség hiányában a szerződésből eredő jogok egyik felet sem illethetik és kötelezettségek sem terhelhetik.

Miután a felperes kereseti kérelméhez kötve van, a felperes pedig a keresete jogalapjaként a jogügylet keletkezésekor hatályban volt 1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről 523. §-át jelölte meg, amelyre tekintettel kéri az alperes marasztalását és az alperes ellenkérelmének ismeretében sem változtatta meg a keresete jogalapját, így a bíróság a felperes keresetét a keresetlevélben megjelölt jogi alapon bírálta el, a szerződés létre nem jöttére tekintettel úgy foglalt állást, hogy a felperes keresetének jogalapja hiányzik.

A bíróság ehhez még a következő, a bírói gyakorlatból vett példákat kívánja hozzáfűzni:

A Fővárosi Ítéltábla Gf. 10. 40.235/2016/6. szám alatti határozata szerint:

1.) Valamely EGT-államban bejegyzett külföldi vállalkozás pénzügyi fióktelepe a külföldi vállalkozás törvényes képviselőjeként jár el, az általa kötött szerződésben a törvény erejénél fogva a külföldi vállalkozás minősül szerződő félnek, az ilyen szerződés alapján a külföldi vállalkozás válik jogosulttá, illetve kötelezetté. (1996. évi CXII. törvény (rég. Hpt.) 3/A. § (1) bekezdés, 1997. évi CXXXII. törvény (Ftv.) 3. § (1) bekezdés, 24. § (3) bekezdés, 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 219. § (1) és (2) bekezdés) 2.) Eltérő rendelkezés hiányában a szerződésből eredő igények tekintetében egymással szemben a szerződő felet illeti meg az igényérvényesítési jogosultság, a szerződés létre nem jöttének vagy érvénytelenségének jogkövetkezményei is csak a szerződést kötő felek egymás közötti jogviszonyában vonhatók le. (1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 198. § (1) bekezdés, 205. § (1) bekezdés).

A Fővárosi Ítéltábla Gf. 10. 40.131/2016/11. számú határozata szerint:

1.) Valamely EGT-államban bejegyzett külföldi vállalkozás pénzügyi fióktelepe a külföldi vállalkozás törvényes képviselőjeként járt el, az általa kötött szerződésben a törvény erejénél fogva a külföldi vállalkozás minősül szerződő félnek, az ilyen szerződés alapján a külföldi vállalkozás válik jogosulttá, illetve kötelezetté. (1996. évi CXII. törvény (rég. Hpt.) 3/A. § (1) bekezdés, 1997. évi CXXXII. törvény (Ftv.) 3. § (1) bekezdés, 24. § (3) bekezdés, 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 219. § (1) és (2) bekezdés) 2.) Eltérő rendelkezés hiányában a szerződésből eredő igények tekintetében egymással szemben a szerződő feleket illeti meg az igényérvényesítési jogosultság, a szerződés létre nem jöttének vagy érvénytelenségének jogkövetkezményei is csak a szerződést kötő felek egymás közötti jogviszonyában vonhatók le. (1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 198. § (1) bekezdés, 205. § (1) bekezdés) 3.) A Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott eseteken kívül a perbeli legitimáció az ügy érdemére tartozó olyan kérdés, amelyről a bíróságnak ítélettel kell döntenie és amelynek hiánya esetén a kereset ítélettel történő elutasításának van helye. (Pp. 130. § (1) bekezdés g) pont).

A Fővárosi Ítéltábla Gf. 10. 40.491/2016/12. számú határozata szerint:

Valamely EGT-államban bejegyzett külföldi vállalkozás pénzügyi fióktelepe a külföldi vállalkozás törvényes képviselőjeként járt el, az általa kötött szerződésben a törvény erejénél fogva a külföldi vállalkozás minősül szerződő félnek, az ilyen szerződés alapján a külföldi vállalkozás válik jogosulttá, illetve kötelezetté. Eltérő rendelkezés hiányában a szerződésből eredő igények tekintetében egymással szemben a szerződő feleket illeti meg az igényérvényesítési jogosultság, a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményei is csak a szerződést kötő felek egymás közötti jogviszonyában vonhatók le.

A Kúria Gfv. VII. 30.105/2013/4. számú határozata szerint:

A 2012. október 28-án hatályba lépett módosított szabályozásra tekintettel az EGT-államba székhellyel rendelkező pénzügyi szektorhoz tartozó külföldi vállalkozás magyarországi pénzügyi fióktelepe perbeli jogképességgel rendelkezik. A megváltozott jogi szabályozásra tekintettel az 1/2012. PJE határozat a bíróságokat nem köti a PJE határozat hatályon kívül helyezése hiányában sem.

A bíróság ehhez képest az alperes által becsatolt Pf.636.888/2019/6. sorszám alatti ítéletében foglalt jogi indokolással ért egyet, amely a felperes, mint engedményes kereshetőségi jogának hiányára tekintettel is utasította el a felperes keresetét hasonló tényállás mellett.

Az ebben a határozatban szereplő jogi érvelés szerint, amelyet a bíróság is helyesnek és megalapozottnak tart a kereset elutasításának az alapjául a fentiek mellett, a felperesnek, mint engedményesnek azért sincsen az alperessel szembeni kereshetőségi joga, mert ha a fentiek ellenére a bíróság elfogadta volna, hogy a felperesi jogelőd engedményező a Banco Primus S. A. törvényes magyarországi képviselőjeként járt el az ügyletkötés során és ezért a szerződés létrejött a Banco Primus S. A. és az alperes között, amelyben a bankot a magyarországi fióktelepe képviselte, akkor is a felperes, mint engedményes a magyarországi fiókteleptől, mint engedményezőtől, és nem mint a Banco Primus S. A. banktól, mint engedményestől szerezte meg az engedményezési szerződés szerint a jelen keresettel érvényesített hitelezői jogait, amely engedményezés során már nem elfogadható, hogy a magyarországi fióktelep csak képviselőként járt el és nem saját nevében, miután az engedményezési szerződésen sem szerepel a képviselői minősége feltüntetése, ez nem csak az eredeti kölcsönszerződésre igaz.

Több és más jogot pedig a felperes az engedményezési szerződéssel sem szerezhetett, mint ami az engedményezőt illette meg. Ha elfogadjuk, hogy a fióktelep csak a hitelező külföldi pénzügyi intézet törvényes képviselőjeként kötötte is meg a szerződést, akkor sem ruházhatta át a kölcsönszerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket a saját nevében, mint ahogyan azt tette tényszerűen az engedményezési szerződéses okirat rendelkezései szerint.

Erre tekintettel a kereshetőségi jog hiánya miatt sincs jogi lehetőség az alperes marasztalására, ahogyan arra a Fővárosi Törvényszék is rámutatott a fent idézett határozatában. Ebben a körben a bíróság utal a Ptk. 219-220. §-ára is.

Mindezekre tekintettel a bíróság a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően határozott és a felperes keresetét elutasította.

A bíróság a *perköltségről* az alábbiak szerint határozott:

A bíróság a pervesztes felperest kötelezte az alperes részére perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, amely perköltség összege Ft összegű és az alperes által 10. sorszám alatti iratban benyújtott költségjegyzékben feltüntetett összegnek megfelelő mértékű és teljes egészében az alperes jogi képviselőjének a munkadíja, amelyet a bíróság nem talált a pertárgy értékéhez képest eltúlzott mértékűnek az elvégzett munkával és a per tárgyára tekintettel is arányosnak találta.

Győr, 2020. szeptember 7.

dr. Pálffy Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: kiadó